

แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล *

GUIDELINES FOR ACADEMIC ADMINISTRATION OF PRIMARY SCHOOLS IN THE DIGITAL AGE

กิตติพงษ์ ชันตรีกรม

Kittipong Khanteekrom

ชวนชม ชินะตังกูร

Chuanchom Chinatangkul

กมลมาลย์ ไชยศิริธัญญา

Kamolmal Chaisirithanya

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Bangkokthonburi University, Thailand

E-mail: cappuman91@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน 2) ทดสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) สร้างแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตภาคตะวันออก โดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกนและวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ได้จำนวน 450 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง 2) แบบสอบถาม 3) แบบการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบเชิงสำรวจ วิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบเชิงยืนยัน และวิเคราะห์เนื้อหา โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปร และค่าความโค้ง ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน มี 7 องค์ประกอบ ดังนี้ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนของครูและการค้นคว้าของผู้เรียน ด้านการเสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้และวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการวัดผลประเมินผล ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศ และด้านการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการและประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น/องค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ 2) องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน มีความ

* Received 15 June 2022; Revised 25 June 2022; Accepted 27 June 2022

สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 3) แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 มี 5 แนวทาง องค์ประกอบที่ 2 มี 3 แนวทาง องค์ประกอบที่ 3 มี 6 แนวทาง องค์ประกอบที่ 4 มี 4 แนวทาง องค์ประกอบที่ 5 มี 5 แนวทาง องค์ประกอบที่ 6 มี 5 แนวทาง และองค์ประกอบที่ 7 มี 4 แนวทาง

คำสำคัญ: แนวทางการบริหารงานวิชาการ, ยุคดิจิทัล, โรงเรียนประถมศึกษา

Abstract

The objectives of this research article were to 1) explore the components of academic administration of schools, 2) confirm the consistency of the components of academic administration of schools with empirical data, and 3) create guidelines for the academic administration of primary schools in the digital age. This study was a mixed methodology. Samples consisted of administrators and teachers in schools under the Primary Educational Service Area Office in Eastern Region totaling 450, were obtained by the table of Krejcie and Morgan, multi - stage sampling method, and cluster random sampling. The instruments used for data collection were 1) semi - structured interview; 2) questionnaire; 3) focus Group Discussion Form. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, Standard Deviation, skewness, kurtosis, Exploratory Factor Analysis, Confirmatory Factor Analysis and content analysis. The results showed that: 1) The components of academic administration of schools consisted of 7 components as follows: The use of digital technology in teaching and learning management of teachers and learners, Enhancing a learning culture that facilitates change by using modern information technology, Organizing learning and research resources to develop learners' potential, Curriculum Development and Evaluation, Education guidance, Foreign language skills development, and Academic administration system development and collaboration with other educational institutions/organizations both domestically and internationally 2) Components of academic administration of schools was consistent with the empirical data with statistical significance at 0.01 3) Guidelines academic administration of schools in the schools of each component were created as follows; Component 1 with five guidelines, Component 2 with three guidelines, Component 3 with six guidelines, Component 4 with four

guidelines, Component 5 with five guidelines, Component 6 with five guidelines, and Component 7 with four guidelines.

Keywords: Guidelines for Academic Administration, Digital Age, Primary Schools

บทนำ

ในปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านการศึกษา และด้านสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน ทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วเหมือน โลกไร้พรมแดน ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและสร้างขีดความสามารถในการพึ่งตนเองและการแข่งขันที่รุนแรงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 (3) ได้กำหนดไว้ว่ารัฐบาลต้องพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับ และทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อการพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551)

การปฏิรูประบบโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยเพื่อกำหนดทิศทางเข้าสู่ยุค Thailand 4.0 ในส่วนของด้านการศึกษาต้องมีการพัฒนานำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้และการเชื่อมโยงเทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรมเนื่องจากเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้การเรียนรู้ในปัจจุบันจำเป็นต้องสร้างพื้นฐานทักษะความรู้ ความเข้าใจในมิติใหม่ ๆ ให้กับเด็กไทย โดยเฉพาะทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 การศึกษามีจุดมุ่งหมายเน้นให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่มี และมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน เทคโนโลยีจึงมีบทบาทที่สำคัญในการตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน หรืออีกนัยหนึ่งคือต้องการให้โรงเรียนทุกโรงเรียนจัดการศึกษาโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระ เรียกได้ว่าเป็นการบูรณาการวิชากับสื่อเลยทีเดียว การศึกษาในยุคนี้จึงหนีไม่พ้นกับคำเปรียบที่ว่า “การศึกษายุคดิจิทัล” (Rothidsathan, 2016)

สถานศึกษาจึงมีภารกิจที่จะต้องจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน ให้นักเรียนมีคุณภาพทัดเทียมกับนานาประเทศ การที่จะทำให้โรงเรียนมีคุณภาพต้องอาศัยการบริหารงาน ด้านต่าง ๆ ในโรงเรียน โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการ ถือเป็นงานหลักของโรงเรียน คุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัดเมื่อการบริหารงานวิชาการประสบความสำเร็จ และการที่จะทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการศึกษาได้ตามมาตรฐานและมีคุณภาพ พิจารณาได้

จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535)

ผลการประเมินโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ หรือ Program for International Student Assessment (PISA) ประเทศไทย ประเมินเมื่อปี พ.ศ. 2561 นักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยของประเทศสมาชิก OECD (องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา) แสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของการบริหารงานวิชาการที่ยังไม่มีประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษา จึงส่งผลให้คะแนนของนักเรียนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อทำการเปรียบเทียบกับนานาชาติประเทศที่เข้าร่วมการประเมิน ยิ่งแสดงให้เห็นถึงปัญหาด้านงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ต่ำ ซึ่งก็อาจจะเป็นผลจากโรงเรียนที่ไม่สามารถพัฒนางานวิชาการสำหรับนักเรียนให้มีความทันสมัยให้สามารถแข่งขันในระดับสากลได้ ครุมีภาระงานด้านอื่นมากเกินไปทำให้ขาดการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ด้านวิชาการใหม่ ๆ ที่ทันสมัยขาดการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้กับงานวิชาการทำให้การบริหารงานวิชาการไม่มีประสิทธิภาพในกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาประสิทธิภาพให้เหมาะสมต่อไปให้สูงมากขึ้น

ดังนั้น การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญที่ชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของผู้เรียนเป็นอย่างไร จึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการภายในสถานศึกษาในเขตพื้นที่อื่น ๆ ให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล
2. เพื่อทดสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อสร้างแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยมี 3 ขั้นตอนเป็นการวิจัยผสมผสานต่อเนื่องกัน คือ ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบและการตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กับข้อมูลเชิงประจักษ์ และขั้นตอนที่ 3 การหาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้ 1) เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล จากตำรา ข้อมูล สถิติ ผลงานวิจัย บทความทางวิชาการ วารสาร และเว็บไซต์ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย 2) สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง โดยเกณฑ์การพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังนี้ 1) เป็นผู้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา 2) มีประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในปัจจุบันอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป 3) เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียง

การสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยนำบทสรุปตัวแปรการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัลจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสร้างประเด็นในการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อไปสร้างข้อคำถามของแบบสอบถามต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบและการตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการและการตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมดจำนวน 21,022 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากประชากรโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) และใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 450 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มจังหวัดที่ติดชายทะเล ได้แก่ ชลบุรี จันทบุรี ระยอง ตราด และกลุ่มจังหวัดที่ไม่ติดชายทะเล ได้แก่ สระแก้ว ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก จากนั้นทำการสุ่มเลือกกลุ่มละ 2 จังหวัด สุ่มได้กลุ่มจังหวัดที่ติดชายทะเล ได้แก่ ชลบุรี จันทบุรี และจังหวัดที่ไม่ติดชายทะเล ได้แก่ สระแก้ว ปราจีนบุรี โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย โดยการจับสลาก จากนั้นแบ่งกลุ่มตัวอย่าง

เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 - ประถมศึกษาปีที่ 6 และโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยแบ่งกลุ่มสถานศึกษาเป็น 3 ขนาด ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ (รวมขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ) จากนั้นสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. การศึกษาตัวแปรจากเอกสารแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างจากผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำตัวแปรที่ได้จากแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างจากผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวแปรและนำมาสร้างแบบสอบถามภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น จำนวน 118 ข้อ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อที่เรียกว่า IOC แล้วพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.60 ขึ้นไป มีข้อที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 116 ข้อ และนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์

3. นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปทดลองใช้ กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเที่ยง ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .989

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม สอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 450 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสอดคล้อง IOC สำหรับข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล ข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.60 ขึ้นไป มีข้อที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 116 ข้อ

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีสกัดองค์ประกอบ PCA มีเกณฑ์การเลือกตัวแปรที่เข้าอยู่ในองค์ประกอบตัวใดตัวหนึ่งโดยพิจารณาจากค่าความแปรปรวนของตัวแปร ที่มากกว่า 1 และถือเอาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ของตัวแปรแต่ละตัวขององค์ประกอบนั้นมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ที่บรรยายด้วยตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไปตามวิธีของไกเซอร์ (Kaiser)

3. การทดสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้วิธี Confirmatory Factor Analysis (CFA)

ขั้นตอนที่ 3 การหาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล

การหาแนวที่ได้จากการวิเคราะห์เชิงสำรวจ โดยวิธีการการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเกณฑ์การพิจารณาจากคุณวุฒิ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังนี้ 1) เป็นผู้บริหารหรือหัวหน้าฝ่ายวิชาการอย่างน้อย 5 ปี 2) มีความรู้ด้านการบริหารงานวิชาการ 3) มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนของครูและการค้นคว้าของผู้เรียน องค์ประกอบที่ 2 ด้านการเสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย องค์ประกอบที่ 3 ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้และวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน องค์ประกอบที่ 4 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการวัดผลประเมินผล องค์ประกอบที่ 5 ด้านการแนะแนวการศึกษา องค์ประกอบที่ 6 ด้านการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศ องค์ประกอบที่ 7 ด้านการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการและประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น/องค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ

2. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 1 ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ	เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา	ผลวิเคราะห์	ผลการพิจารณา
χ^2	-	549.80	-
DF	-	353	-
P - Value of χ^2	>.05	0.000	มีนัยสำคัญ
χ^2/df	< 2.00	1.557	ผ่านเกณฑ์

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ	เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา	ผลวิเคราะห์	ผลการพิจารณา
CFI	> 0.95	0.982	ผ่านเกณฑ์
TLI	> 0.95	0.979	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.033	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.035	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 1 แสดงว่าการตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้ง 7 องค์ประกอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ผลการหาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล

สรุปความคิดเห็นจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางได้ดังนี้ **ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนของครูและการค้นคว้าของผู้เรียน** มีดังนี้ 1) อบรมให้ความรู้พื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้กับบุคลากร 2) จัดหาอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้เพียงพอและเหมาะสมกับบุคลากรและนักเรียน 3) มีการติดตามการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกสัปดาห์ 4) จัดโครงการประกวดการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน 5) มีการใช้แอปพลิเคชันเกมการศึกษา Kahoot มาใช้ประกอบการเรียนการสอน **ด้านการเสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย** มีดังนี้ 1) กำหนดเป็นนโยบายและแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้ให้ทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) จัดให้ครูและผู้บริหารมีชั่วโมงการใช้ Social Media ร่วมกันเดือนละหนึ่งครั้งเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ที่ทันสมัยร่วมกัน 3) ประชาสัมพันธ์ข้อมูลใหม่ ๆ ที่ทันสมัยผ่านทางเสียงตามสายของโรงเรียนในทุกเช้าก่อนเข้าเรียน **ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้และวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน** มีดังนี้ 1) จัดบริการ Wifi Internet ความเร็วสูงให้ครอบคลุมในโรงเรียน 2) จัดตั้งให้มีศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย 3) จัดตั้งห้องสมุดที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลและการพักผ่อนหย่อนใจ 4) กำหนดนโยบายให้ครูใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ 5) จัดอบรมเกี่ยวกับการวิจัยให้กับครู 6) ส่งเสริมให้ครูใช้ผลการวิจัยมาปรับใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน **ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการวัดผลประเมินผล** มีดังนี้ 1) จัดทำคู่มือหลักสูตรเพื่อพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นครูมืออาชีพ 2) จัดให้มีแผนงานโครงการของโรงเรียนที่ส่งเสริมกิจกรรมหลักสูตร 3) มีศึกษารอบสาระของท้องถิ่นตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำหนด 4) วิเคราะห์หลักสูตรจากประเด็นปัญหาของโรงเรียนแล้วนำมาพัฒนาหลักสูตร **ด้านการแนะแนวการศึกษา** มีดังนี้ 1) ส่งเสริมให้ครูเห็นคุณค่าของการแนะแนว 2) จัดระบบและโครงสร้างองค์กรแนะแนวและดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ชัดเจน 3) ส่งเสริมความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างครู ผู้ปกครอง และชุมชน 4) ชี้แจงทำความเข้าใจให้ครูตระหนักถึงการมีส่วนร่วม

ในการแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5) จัดทำโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน **ด้านการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศ** มีดังนี้ 1) จัดหาครูต่างชาติมาสอนภาษาให้กับบุคลากรและนักเรียน 2) จัดโครงการภาษาอังกฤษวันละคำ 3) จัดทำโครงการให้ครูและนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทั้งวัน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง 4) จัดทำโครงการ English Camp 5) มีการแลกเปลี่ยนครูต่างชาติระหว่างโรงเรียน **ด้านการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการและประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น/องค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ** มีดังนี้ 1) จัดประชาสัมพันธ์ข่าวสารของโรงเรียนบน Website และ Social Media ของโรงเรียน 2) มีการประชุมบุคลากรระดับกลุ่มระดับเขตพื้นที่การศึกษาระดับประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ 3) จัดให้มีการศึกษาดูงานของบุคลากรระหว่างโรงเรียน 4) จัดประกวดผลงานทางวิชาการระหว่างโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับประเทศ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล ได้ดำเนินการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ซึ่งสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนของครูและการค้นคว้าของผู้เรียน มีตัวแปรดังนี้ ครูผู้สอน ใฝ่หาความรู้ตลอดเวลา เนื่องด้วยวิชาการด้านต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนได้เข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้แบบโลกดิจิทัล มีความสามารถบริหารจัดการด้านวิชาการให้เกิดคุณภาพอย่างต่อเนื่องในองค์กร การใช้แหล่งข้อมูลสารสนเทศจัดทำแผนกลยุทธ์ที่เอื้อต่อการมุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการศึกษา และส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการวัดและประเมินผลแต่ละหน่วยการเรียนรู้หรือสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร องค์ประกอบที่ 2 ด้านการเสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มีตัวแปรดังนี้มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงด้วยกัน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การจัดเก็บ หรือการเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารความรู้ต่าง ๆ เพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน มีการประเมินผลประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียน องค์ประกอบที่ 3 ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้และวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน มีตัวแปรดังนี้ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทัศนศึกษานอกสถานที่ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา โดยการวิจัยในชั้นเรียนอย่างชัดเจน มีการพัฒนาส่งเสริมผู้เรียนที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการให้เต็มศักยภาพของผู้เรียน โรงเรียนมีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เป็นบรรยากาศการเรียนรู้ตลอดชีวิต องค์ประกอบ

ที่ 4 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการวัดผลประเมินผล มีตัวแปรดังนี้มีการนำหลักสูตรไปใช้ ครูผู้สอนมีการคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้อง กับเนื้อหาวิชาและจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร มีการทำแผนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีการบูรณาการภายในและระหว่างสาระ การเรียนรู้ มีการประเมินผลการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ มีการพัฒนาการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา องค์ประกอบที่ 5 ด้านการแนะแนวการศึกษา มีตัวแปรดังนี้ มีการส่งเสริม สนับสนุนให้ครู นักเรียนมีส่วนร่วมในการรับการประเมินจากภายนอก มีการศึกษาสำรวจ คุณภาพสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียน การสอน มีการดำเนินการแนะแนว และพัฒนาศักยภาพผู้เรียนโดยความร่วมมือของครูทุกคน มีการติดตามและประเมินผลระบบและกระบวนการแนะแนวในสถานศึกษา องค์ประกอบที่ 6 ด้านการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศ มีตัวแปรดังนี้ ผู้บริหาร ครูทุกคนได้รับการพัฒนา ทักษะทางภาษาต่างประเทศจากการร่วมสังเกตการสอนโดยครูต่างชาติ มีโครงการ English Program สอนวิชา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสังคมศาสตร์ 2 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษและ ภาษาจีน มีการใช้หลักสูตร World Class เพื่อพัฒนาเด็กให้เป็นพลโลก มีการสอน ภาษาต่างประเทศโดยครูเจ้าของภาษา องค์ประกอบที่ 7 ด้านการพัฒนาระบบการบริหารงาน วิชาการและประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น/องค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ มีตัวแปรดังนี้ มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ในการทำงาน สั้น กระชับ เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน มีเกณฑ์การประเมินที่เชื่อมโยงกับตัวชี้วัดในหน่วยการเรียนรู้ มีการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น องค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ แล้วนำมา เปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนางานวิชาการ มีโครงสร้างการบริหารงานวิชาการและ มีอำนาจในการตัดสินใจด้วยตนเอง โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก ดังข้อค้นพบ ของ วิไล ปริกษากร ทำการวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน มีทั้งหมด 50 นวัตกรรม 2) นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการที่ เหมาะสมของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ทั้งหมด 12 นวัตกรรม ตามขอบข่ายงานวิชาการ ได้แก่ 1) นวัตกรรมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 2) นวัตกรรมการบริหารแบบมีส่วนร่วม 3) นวัตกรรมการบริหารแบบการสอนงาน 4) นวัตกรรมการสอนนักเรียนเป็นรายบุคคล 5) นวัตกรรมการบริหารตามหลักการประกันคุณภาพการศึกษา 6) นวัตกรรมการบริหาร แบบผสมผสาน 7) นวัตกรรมการบริหาร โดยใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร 8) นวัตกรรม การบริหารโดยใช้ภาคีเครือข่าย 9) นวัตกรรมการบริหารแบบทีมงาน 10) นวัตกรรมการบริหาร ตามแนว Tip Co 11) นวัตกรรมการบริหารแบบพัฒนาคุณภาพศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยี สารสนเทศ 12) นวัตกรรมการบริหารแบบศูนย์การเรียนรู้คอมพิวเตอร์ (วิไล ปริกษากร, 2558) และดังข้อค้นพบของ ชวัลลักษณ์ รติวรภัทรกุล ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบ การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1.1) ขอบข่ายงานวิชาการที่ต้องพัฒนา มี 5 ด้าน ประกอบด้วย 1.1.1) การบริหารหลักสูตร 1.1.2) การจัดการกระบวนการเรียนรู้ 1.1.3) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 1.1.4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 1.1.5) การนิเทศการศึกษา และ 1.2) กระบวนการบริหารงานวิชาการ มี 3 ขั้นตอนประกอบด้วย 1.2.1) การวางแผน 1.2.2) การดำเนินงาน และ 1.2.3) การประเมินผล 2) รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กๆ ที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกองค์ประกอบ 3) คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กๆ มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการบริหารงานวิชาการ (ชวลลักษ์ รัตนวิทย์กุล, 2559) และดังข้อค้นพบของ Stratton, L. S. et al. ศึกษาเรื่อง Modeling Enrollment in and Completion of Vocational Education: The Role of Cognitive and Non - Cognitive skills by Program Type ผลการวิจัยพบว่า ทักษะทาง ภาษา/ทักษะคณิตศาสตร์ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการเรียนอย่างมาก และจึงอาจจะก่อให้เกิดคำแนะนำที่มีประโยชน์ต่อการเตรียมตัวของโรงเรียนในรูปแบบโปรแกรม VET และ ยังพบว่า มีความสำคัญอย่างยิ่งในการตรวจสอบการเข้าเรียนและในกรณีคัดเลือกการเข้าเรียน บางกรณีสัมพันธ์กันกับการจบการศึกษา (Stratton, L. S. et al., 2014)

2. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กับข้อมูลเชิงประจักษ์

พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดังนี้ ค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 549.80 มีนัยสำคัญทาง $\chi^2 = 549.80$, $p - value = 0.000$, $df = 353$, Normed - Chi - square และ $\chi^2/df = 1.557$, CFI = 0.982, TLI = 0.979, RMSEA = 0.035, SRMR = 0.033 ซึ่งค่า $p - value$ ต้องมีค่ามากกว่า .05 ดังนั้นโมเดลแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ผลการหาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล

สรุปความคิดเห็นจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล เป็นแนวทางได้ดังนี้ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนของครูและการค้นคว้าของผู้เรียน ประกอบด้วย 5 แนวทาง คือ จัดอบรมให้ความรู้พื้นฐานการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้บุคลากร จัดหาอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้เพียงพอและเหมาะสมสำหรับบุคลากรและนักเรียน จัดให้มีการติดตามการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกสัปดาห์ จัดโครงการประกวดการใช้

สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน จัดให้มีการใช้แอปพลิเคชันเกมการศึกษา Kahoot มาใช้ประกอบการเรียนการสอน **ด้านการเสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย** ประกอบด้วย 4 แนวทาง คือ กำหนดเป็นนโยบายและแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้ให้ทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จัดให้ครูและผู้บริหารมีชั่วโมงการใช้ Social Media ร่วมกันเดือนละหนึ่งครั้งเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ที่ทันสมัยร่วมกัน ประชาสัมพันธ์ข้อมูลใหม่ ๆ ที่ทันสมัยผ่านทางเสียงตามสายของโรงเรียนในทุกเช้าก่อนเข้าเรียน เช่น ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคระบาดและวิธีการป้องกัน **ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้และวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน** ประกอบด้วย 4 แนวทาง คือ จัดบริการ Wifi Internet ความเร็วสูงให้ครอบคลุมในโรงเรียน เพื่อให้ครูและบุคลากรใช้ในการเรียนการสอนและการสืบค้นข้อมูล จัดตั้งให้มีศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย จัดตั้งห้องสมุดที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล กำหนดนโยบายให้ครูใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ จัดอบรมเกี่ยวกับการวิจัยให้กับครู ส่งเสริมให้ครูใช้ผลการวิจัยมาปรับใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน **ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการวัดผลประเมินผล** ประกอบด้วย 4 แนวทาง คือ มีการจัดทำคู่มือหลักสูตรเพื่อพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นครูมืออาชีพและมีการพัฒนาระดับการเรียนการสอนให้เหนือกว่ามาตรฐานการศึกษา จัดให้มีแผนงานโครงการของโรงเรียนที่ส่งเสริมกิจกรรมหลักสูตร มีการศึกษากรอบสาระของท้องถิ่นตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำหนดไว้ มีการวิเคราะห์หลักสูตรจากประเด็นปัญหาของโรงเรียนแล้วนำมาพัฒนาหลักสูตร **ด้านการแนะแนวการศึกษา** ประกอบด้วย 4 แนวทาง คือ ส่งเสริมให้ครูเห็นคุณค่าของการแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดระบบและโครงสร้างองค์กรแนะแนว และดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ชัดเจน ส่งเสริมความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างครู ผู้ปกครอง และชุมชน ชี้แจงทำความเข้าใจให้ครูตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดทำโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนแบบ 100 เปอร์เซ็นต์ **ด้านการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศ** ประกอบด้วย 4 แนวทาง คือ จัดหาครูต่างชาติมาสอนภาษาให้กับบุคลากร และนักเรียน จัดโครงการภาษาอังกฤษวันละคำตามเสียงตามสายของโรงเรียน จัดทำโครงการให้ครูและนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทั้งวัน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง จัดทำโครงการ English Camp มีการแลกเปลี่ยนครูต่างชาติระหว่างโรงเรียน **ด้านการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการและประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น/องค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ** ประกอบด้วย 4 แนวทาง คือ จัดประชาสัมพันธ์ข่าวสารของโรงเรียนบน Website และ Social Media ของโรงเรียน มีการประชุมบุคลากรระดับกลุ่มระดับเขตพื้นที่การศึกษาระดับประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ จัดให้มีการศึกษาดูงานของบุคลากรระหว่างโรงเรียน จัดประกวดผลงานทางวิชาการระหว่างโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับประเทศดังข้อค้นพบของ อรชร วรรณสอน อนาคตภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล เพื่อรองรับการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

ผลการวิจัยพบว่า อนาคตภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเพื่อรองรับการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มี 12 ด้าน 85 ตัวแปร คือ 1) ด้านปัจจัยสนับสนุน มุ่งเน้นให้มีการบูรณาการร่วมกันในระดับนโยบายตั้งแต่การวางแผน การจัดทำฐานข้อมูลทางการศึกษาตลอดจนการผลักดันให้มีการบริหารงานบุคคลอย่างเป็นระบบเชื่อมโยงความก้าวหน้าของเด็กสู่ความก้าวหน้าของครู 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา เน้นการพัฒนาหลักสูตรให้มีการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละท้องถิ่น 3) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มุ่งเน้นให้มีความทันสมัยใช้ระบบมัลติมีเดียที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน 4) ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มุ่งเน้นให้ท้องถิ่นสร้างแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยหลากหลาย 5) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา มุ่งเน้นให้มีการผลิตสื่อที่ทันสมัยได้มาตรฐานสร้างภูมิคุ้มกันในการใช้สื่อในรูปแบบต่าง ๆ และสร้างความเข้าใจในกลุ่มผู้ปกครองช่วยควบคุมดูแลการใช้ตั้งแต่แรกเกิด 6) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เน้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยของนักวิชาการทุกภาคส่วนกับผู้เชี่ยวชาญในบริบทของท้องถิ่น 7) ด้านการแนะแนวและการเสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียน เน้นการใช้ฐานข้อมูลที่มาทบทวนและเป็นจริงเพื่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบตัวเองสามารถออกแบบการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม 8) ด้านการวัดประเมินผล เน้นการเปิดกว้างให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนผลการเรียนจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ทั้งในและนอกระบบ 9) ด้านการนิเทศการศึกษา พัฒนาให้เป็นรูปแบบเครือข่ายออนไลน์สำคัญที่สุดคือการนิเทศตนเองได้ 10) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เน้นการประกันจากตัวครูภายใต้ระบบวงจรคุณภาพ 11) ด้านการประสานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ มุ่งหวังให้ทุกภาคส่วนให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง และ 12) ด้านผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะรอบด้าน เพื่อการอยู่รอดในโลกศตวรรษที่ 21 (อรชร วรณสอน, 2563) และดังข้อค้นพบของ สมพงษ์ เตชรัตนวรกุล การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้เกณฑ์การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) ตัวบ่งชี้ร่วมของเกณฑ์การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทั้งสิ้น จำนวน 472 ตัวบ่งชี้ จำแนกตามโครงสร้างการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ ดังนี้ 1.1) การบริหารงานวิชาการ จำนวน 143 ตัวบ่งชี้ 1.2) การบริหารงานงบประมาณ จำนวน 41 ตัวบ่งชี้ 1.3) การบริหารงานบุคคล จำนวน 55 ตัวบ่งชี้ 1.4) การบริหารงานทั่วไป จำนวน 233 ตัวบ่งชี้ 2) แนวทางการพัฒนางานของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ร่วม จำแนก ตาม โครงสร้างการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ ดังนี้ 2.1) การบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 8 แนวทาง 2.2) การบริหารงานงบประมาณ ประกอบด้วย 4 แนวทาง 2.3) การบริหารงานบุคคล ประกอบด้วย 4 แนวทาง 2.4) การบริหารงานทั่วไป ประกอบด้วย 7 แนวทาง (สมพงษ์ เตชรัตนวรกุล, 2561) และดังข้อค้นพบของ ศักดิ์ดนัย โธจน์สรณมัย กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความฉลาดรู้ทางดิจิทัลของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดการบริหาร

วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) ความต้องการจำเป็นของความฉลาดรู้ทางดิจิทัลของนักเรียน 3) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความฉลาดรู้ทางดิจิทัลของนักเรียน มี 31 วิธีดำเนินการ 13 กลยุทธ์รอง และ 6 กลยุทธ์หลัก คือ 3.1) พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นความฉลาดรู้ในการใช้เครื่องมือดิจิทัล 3.2) ผลักดันการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการการคิดเชิงคำนวณที่เน้นความฉลาดรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต และ เครื่องมือดิจิทัล 3.3) ปฏิรูปการวัดและประเมินผลที่เน้นความฉลาดรู้ด้านทักษะการใช้เครื่องมือดิจิทัล 3.4) เร่งรัดการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการเน้นความฉลาดรู้ในการใช้เครื่องมือดิจิทัล 3.5) ปฏิรูปการออกแบบและใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีด้านความฉลาดรู้ในการใช้เครื่องมือดิจิทัล 3.6) สร้างกลไกการนิเทศที่เน้นความฉลาดรู้ในการใช้เครื่องมือดิจิทัล (ศักดิ์ดนัย โรจน์สรณมย์, 2562)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1) ได้องค์ประกอบทั้งสิ้น 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1.1) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนของครูและการค้นคว้าของผู้เรียน 1.2) ด้านการเสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย 1.3) ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้และวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน 1.4) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการวัดผลประเมินผล 1.5) ด้านการแนะแนวการศึกษา 1.6) ด้านการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศ และ 1.7) ด้านการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการและประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น/องค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ 2) องค์ประกอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) แนวทางประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 มี 5 แนวทาง องค์ประกอบที่ 2 มี 3 แนวทาง องค์ประกอบที่ 3 มี 6 แนวทาง องค์ประกอบที่ 4 มี 4 แนวทาง องค์ประกอบที่ 5 มี 5 แนวทาง องค์ประกอบที่ 6 มี 5 แนวทาง องค์ประกอบที่ 7 มี 4 แนวทาง ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรนำแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล ไปทดลองใช้กับสถานศึกษาในภาคอื่น ๆ 2) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

ชวลลักษ์ รัตนวิฑูรกุล. (2559). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ใน ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: สหมิตรออฟเซต.

- วิไล ปรีชากร. (2558). นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศักดิ์ดนัย โรจน์สรณมย์. (2562). กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความฉลาดรู้ทางดิจิทัลของนักเรียน. ใน ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพงษ์ เตชรัตนวรกุล. (2561). การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้เกณฑ์การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). ยุทธศาสตร์การพัฒนาคคุณภาพการศึกษา. ระเบียบวาระแห่งชาติ (พ.ศ. 2551 - 2555). กรุงเทพมหานคร: พรินทวานกราฟฟิค.
- อรชร วรรณสอน. (2563). อนาคตภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเพื่อรองรับการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activity. *Journal of Education and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Rothidsathan. (2016). Policy of Higher Education. Retrieved July 20, 2021, from <http://www.moe.go.th/websm/2016/sep/385.ht2.jpg>
- Stratton, L. S. et al. (2014). Modeling enrollment in and completion of vocational education: The role of Cognitive and Non - Cognitive skills by program type. Retrieved February 10, 2016, from <https://docs.iza.org/dp10741.pdf>